

mer, at jeg er ganske overbevist om, at det ikke vil hindre os i mindste Maade i at faa afsat vore Landbrugsprodukter, selv om vi i et enkelt Tilfælde skulde nægte en Udlænding Adgang til at erhverve Jord her i Landet. Jeg tror ikke, man kan drage nogen Parallel imellem disse Forhold, og man maatte lige saa vel i andre Lande, i Sverige og Norge, kunne ræsonnere saaledes, men der har man faktisk fastsat Regler netop imod den stærke Invasion af fremmede.

Det Spørgsmaal, der blev rettet til den højtærede Justitsminister, var altsaa blot dette: Vil den højtærede Justitsminister virke for, at der træffes visse regulerende Bestemmelser, som sikrer den danske Stat — paa et Tidspunkt, da Faren ikke endnu ligger for, og man som Følge deraf ikke kan betragte saadanne Foranstaltninger som rettede imod en enkelt, bestemt Stat — imod en stærk Fremmedinvasion?

N. Neergaard: Jeg skal efterkomme den højtærede Formands Anmodning og holde mig til enkelte Spørgsmaal, som jeg nødvendigvis maa berøre. Det første, der giver mig Anledning til en Udtalelse, er den Tale, som det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) holdt som Ordfører for sit Parti ved Finanslovbehandlings Begyndelse. Det ærede Medlem drog jo et Skel igennem Landbostanden omtrent saaledes, at i den Del, der har under ca. 1 Td. Hartkorn, finder man som fremherskende Egenskaber det uegennyttige, det ædle, det samfundsopfrende, men paa den anden Side af Grænsen, altsaa i den Del, der har over 1 Td. Hartkorn, finder man meget fremtrædende en egennyttig Politik, en Tilbøjelighed til at rage til sig, og det ærede Medlem, som selvfølgelig skulde have en passende politisk Anvendelse af denne Samfundsskildring, undlod jo ikke ret tydeligt at henpege paa, at det var det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, Partiet Venstre, som Gang paa Gang havde lagt sig i Selen for denne egennyttige Politik. Der er allerede af ærede Medlemmer af mit Parti paa forskellig Maade givet Svar paa Tiltale, og naar ogsaa jeg ønsker at udtale nogle Ord derom, er det, fordi jeg under denne Forhandling har staaet som mit Partis Ordfører og ikke kan lade en saadan Sigtelse gaa upaa-talt hen.

Den rejste Sigtelse er jo fuldkommen uberettiget. Vilde man endelig give sig til at afveje de forskellige Samfundsklas-

sers Stilling til alle de Vanskeligheder, som har hjemsøgt os under Verdenskrigen, mener jeg, man maatte begynde med at fremhæve det overordentlig smukke Eksempel, der blev givet af den danske Landbostand ved Krigens Begyndelse, idet man frivilligt gik ind paa Fodringsforbudet, Forbudet mod Udførsel af Korn, og først og sidst af eget Initiativ forpligtede sig til at fordele sin Udførsel, ikke af Hensyn til øjeblikkelig Pengefordel, men af Hensyn til Fremtiden, til Landets Tarv og fuldt ud neutralt Stilling ogsaa i handelspolitisk Henseende, saaledes at vi forsynede vore Kunder omtrent i samme Forhold som tidligere. Dette var ikke en selvfølgelig Ting — man gjorde det ikke i forskellige andre Lande, hvad jeg imidlertid ikke skal komme ind paa —, men man gjorde det her, vel vidende, at man derved gav Afkald paa en Fortjeneste, som kan tælles i Hundreder Millioner af Kroner. Jeg spørger, om nogen anden Samfundsklasse har gjort noget saadant blot i tilnærmelsesvis lignende Omfang.

Jeg spørger endvidere, naar Venstre har modsat sig de store Love, som skaffede de almindelige Forbrugere billigere Levnedsmidler, Korn, Smør, Flæsk, Mælk etc. med betydelige Ofre fra hele Samfundet, og da, som rimeligt er, navnlig fra de mest besiddende. Har Venstre ikke stemt for alle disse Love i den Skikkelse, hvori ogsaa alle andre Partier kunde slutte sig til dem? Og har Venstre ikke medvirket ved deres Udarbejdelse? Jeg spørger: Ved hvilke af disse Love er der skaffet det, som det ærede Medlem ynder at kalde det større Landbrug — d. v. s. det Landbrug, der ligger over Husmandsbruget i Størrelse — særlige Fordele? Eller ved hvilke Lejligheder er noget saadant tilstræbt fra mit Partis Side? Ikke i et eneste Tilfælde! Derimod er der ved forskellige Lejligheder gennem Lovgivningsforanstaltninger ydet det mindste Landbrug Fordele. Det mindste Landbrug har ønsket dem og har ogsaa kunnet paapege, at det befandt sig i en særlig vanskelig Stilling paa Grund af Tidernes Tryk; der er ikke det mindste at bebrejde det i den Henseende. Jeg sigter til noget saadant som Undtagelse fra ekstra Ejendomsskyld, der blev lagt paa alle Ejendomme paa over 12 800 Kr. i Vurderingssum. Jeg sigter til den særlige Ordning, vi traf med Hensyn til Kartoffelleveringer ved den sidste Kornlov, og navnlig til den Fritagelse, som ved samme Lejlighed blev givet det mindste Landbrug for den Kornleveringspligt, som utvivlsomt